

Reksamen på Økonomistudiet 2009-II
48-timers tag-hjem eksamen

Teorihistorie RETTEVEJLEDNING

Kandidatdelen, M.Sc.

10.-12. august 2009

Besvarelsen redegør for Keynes' makroøkonomiske grundlag for hans kritik af klassikerne og neoklassikerne, som han under et kalder for klassikere. Beskæftigelsen er et mål for output som et hele, men Keynes kritiserer klassikerne for at tage output som et hele for givet og kun kigge på dets fordeling. Klassikernes udgangspunkt er fuld beskæftigelse, og det underbygger de med de to postulater vedr. beskæftigelsens udbud og efterspørgsel, hvoraf Keynes godtager efterspørgselspostulatet men ikke udbudspostulatet. Besvarelsen skal redegøre for Keynes' argumentation omkring de to postulater og diskutere begreberne ufrivillig arbejdsløshed, friktionsarbejdsløshed, minimums nominel løn, minimums realløn. Keynes pointe nævnes: økonomisk interdependens og uforudsete ændringer giver makroøkonomiske restriktioner, som begrænser markedernes fleksibilitet. Der er andre argumenter end realløn i arbejdsudbudsfunktionen, dvs. der er nogle makroøkonomiske forhold, som spiller ind, og som klassikerne ikke tager højde for. Arbejderne kan ikke selv bestemme deres realløn, som klassikerne antager. Det nævnes, at Keynes bruger eksempler fra 1930ernes økonomiske krise i USA. Det andet problem i den klassiske økonomi, som Keynes kritiserer kraftigt, er kvantitetsligningen og Say's lov. Besvarelsen skal redegøre for, hvad det går ud på (udbud skaber sin egen efterspørgsel). Klassikerne antager, at opsparing er lig investering sikret af renten, de har ikke noget begreb om en selvstændig likviditetspræference. Keynes forklarer, at opsparing og investering nødvendigvis må være identiske, og at dette sikres vha. tilpasning i de aggregerede indkomster. Keynes nævner Marshall's teori om efterspørgsel og udbud i kapitel 2. Besvarelsen skal nævne, at Marshall brugte teorien om marginal nytte til at analysere ligevægtsbetingelserne mellem udbud og efterspørgsel, men for at kunne gøre det lavede Marshall og neoklassikerne nogle antagelser, som gjorde det vanskeligt at analysere den økonomiske interdependens, som Keynes' makroøkonomi derefter tog sit afsæt i. Besvarelsen skal have med, at Marshall siger, at man for at analysere nyttemaksimering og ligevægt må se bort fra usikkerhed, dvs. Marshall antager uændrede makrobetingelser, mens Keynes siger, at det kan man ikke, og deraf udspringer hans pengeteori og makroøkonomi. I forlængelse heraf nævnes, at Marshall ser bort fra indkomsteffekten, der følger af ændring i pengenes købekraft. *Besvarelsen tager udgangspunkt i kapitel 2 i General Theory, gerne med inddragelse af efterfølgende kapitler, og der sammenlignes med Marshall vha. Blaug.*